

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**IOAN. PETRI || MAFFEI, || BERGOMATIS, || E SOCIETATE ||
IESV, || HISTORiarVM || INDICARVM || LIBRI XVI. ||
SELECTARVM, ITEM, EX || INDIA EPISTOLARVM || LIBRI
IV. ||**

Maffei, Giovanni Pietro

Coloniae Agrippinae, Anno M.D.XC.

VD16 M 105

Francisci Xaverii è Societate Iesu ad Socios in Europam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64627)

SELECTARVM
EPISTOLARVM
EX INDIA
LIBER PRIMVS.

FRANCISCI XAVERII
è Societate Iesu ad Socios in
Europam.

VAM letos atque vberes animarum fru-
ctus Indica ferat vinea; & non in Regijs
modo præsidijs, verùm etiam in reliquis
oppidis barbarorum, sanctissima Christi
fides quàm feliciter crescat, fufius ad vos
seripsi menfe Ianuario superiore. Ego
Iaponem veftus ex India sum profectus Aprili menfe,
duobus è Societate noſtra comitibus, altero sacerdote
cui Cosmo nomen est, altero lai co: itemq; Iaponijs neo-
phytis tribus, quos mihi sanè viderur Dominus præci-
pua quadam benignitate clementiaque fouiſſe. nam-
que vt in Diui Pauli Collegio Goæ, cœleſti lauacro
expiati ſunt, tanta eos diuina bonitas voluptate gau-
dioque perfudit, tantamque ad ſuæ in ipſos. beneficen-
tiæ cognitionem adduxit, vt præ lætitia ſpiritali, piaque
dulcedine lacrymas non tenerent. in virtutibus verò mi-
rabile dictu eſt quantum profecerint: planè, vt eæ nobis
vtiliſſimam atque vtilem ſermonis materiam præbeant.

Ad hæc,

Ad hæc, & legere, & scribere didicerunt, ac distribuit
 horas precationibus diligenter vacant. Interrogant
 quonam sentirent se genere considerationis possi-
 effici; passionis Domini recordatione, dixerunt
 que huic vni maxime commentationi dant opera-
 tuculos fidei, Redemptionis generis humani causa
 cætera Christiana mysteria per otium cognoscunt.
 Percontanti mihi sæpenuerò quosnam religionis Chri-
 stianæ ritus, quæue instituta sibi maxime crederentur
 futura; duo illa semper, scilicet Confessionem & Com-
 munionem sine controuersia responderunt. addentes
 super, sua quidem sententia neminem omnino fore
 ticipem rationis, quin auditis Christianæ discipline
 cretis assentiatur ac pareat. Vnius verò ex ijs, cui
 nomen, sanctæ fidei cognomen impositum est, hæc
 quoque vocem audiui: cum ingemiscens in hæc
 prorumperet: O miseri Iaponis; qui ea ipsa que Deus
 vestrum est fabricatus obsequium, adoratis vt man-
 cui ego, quid ita inquam. tum ille, quod Solem, au-
 ranur ac Lunam; que res, ijs qui nouere Dominum
 SVM Christum, famulantur ac seruiunt quid eno-
 gunt, inquit, aliud: nisi dici tenebras ac noctis
 nant, vt ea claritate mortales ad magni Dei, & filii
 IESU CHRISTI cultum & gloriam in terra vana
 Verum vt ad institutam itineris nostri narra-
 reuertar, Malacam venimus pridie Calend. Iunij
 MDXLIX. ibi Lusitanorum accepimus ex Iapone-
 ras, in quibus erat scriptum, principem quendam
 ræ virum velle fieri Christianum: itaque legati ad
 Prætorem Indiæ, qui aliquot è Societate nostra
 stianæ religionis interpretes postulare. afferre
 iam, quodam Iaponis in oppido, mercatores Lusitanos
 in hospitium iussu reguli diuertisse dæmonum
 bus vehementer infestis, atq; ob id habitatoribus
 tum: cum ignaris quid esset Lusitanis vestes detra-
 tur, famulus etiam nocturno spectro perterritus
 masset; excitatos eo strepitu, arripuisse arma: deinde
 mulum Crucibus vndiq; circumdedit hospitium

las vero & regulū mercatoribus aperuisse, domū eam ab
 dæmone inhabitari: & simul quæsisse quonam ad eum
 fugandum remedio vterentur: respondisse Lusitanos,
 nullum aduersus dæmones Cruce firmius inueniri præ
 sidium: itaque ex eo die Cruces domibus eius oppidi fe-
 re singulis collocatas. Nuntiabatur ad hæc, per amplum
 patere euangelizantibus in Iapone campū; quod ea gens
 moribus mansuetā sit, ingenio docilis, & acuta: quo-
 circa magnam in spem veni, si per nostra peccata non
 steterit quo minus captis faueat Deus, ingentem anima-
 rum vim ad Ecclesiæ gremium accessuram. His ego re-
 bus cognitis, tametsi ea mihi admodum læta videbātur,
 tamē aliquandiu subitū, mecum adhuc de profectio-
 ne delibitans: sed cū certa cōstarent mihi iam diuinæ volū-
 tatis indicia, videremq; me, si ab incepto desisterem, ip-
 sisset Iaponijs ethnicis multo detestabiliorē futurum,
 (quamquam perennis ille humani generis aduersarius
 meum hoc iter summa ope nititur impedire) fidenti ani-
 mo pergere, & primo statim aduentu Regē ipsum Iapo-
 nis adire contulci, eiq; mandata quæ habemus à Domi-
 no, exponere. Et quāuis apud Regiā Academia dicatur
 esse per celebris; tamen haud dubiā nobis, si ad certamen
 ventū sit, Deo fauente, victoriam pollicemur. nec nos
 litteratorū veremur sophismata; nec barbarorū minas,
 vel dæmonum insidias perimescimus. quid n. nobis aut
 ab eorū scientia qui Iesum nesciunt, potest esse periculis
 aut ab eorū vi, quibus nihil in nos, nisi quantū Deus ip-
 se permiserit, licet: præsertim cū nulla re alia, nisi diui-
 næ gloriæ studio & salutis animarū adducti negotiū hoc
 susceperimus; & Iob à diabolo sacre litteræ non nisi cō-
 cedente Domino lædi potuisse testentur. Illa verò nos
 vna assidue cura sollicitat, ne grauius ipsi pro humana
 fragilitate peccemus; neque Dei auxilio, quod laboranti-
 bus ille semper benignè suppeditat, abutamur. quod ta-
 men ne accidat, cū sacrosanctæ matris Ecclesiæ (cuius
 imperij fines, animabus ad creatoris agnitionem trahen-
 dis propagare satagimus) iū nominatim Societatis I E-
 S V mectis impetratum iri speramus.

Sanè quàm periculosum iter hoc Iaponicum est, rim ob frequentia latrocinia, partim etiam ob temeritas, quæ passim hoc mari ita sævæ excitantur, ut vix agi cum ijs qui nauigant existimetur, si tribus vel quatuor diebus duæ cursum incolumes teneant. Quocirca vix hi sæpe in mentem vereri, ne, qui è nostra Societate prudentiores videntur, si cui eorum in hæc loca mitti contigerit, temerarium esse negotium, Deumque tam quodammodo, tam apertis ad eundis periculis, per quos qua tamen eos suspitione postmodum libero, quodammodo, Societatis nostræ doctrinis ac litteris inhabitantem Domini spiritum præsidere. Illud quidem occurrit, hi sæpenumerò, quò aliquando patrem nostrum nauigantem audiui dicentem: omnibus ijs, qui in Societate nostra versantur, summo studio conatuque curandum esse, ut inanes ab se timores, & cetera cogitationes depellant, quæ homini, quò minus totam in vna spe spem collocet, impedimento esse consueverit. Porro, quemadmodum interest inter eos, quorum spes est in Deo reposita, ut rebus tamen affluax necessitate & eos qui ob id ipsum ut Christum imitarentur, Deo considerent, omnibus sese vitæ præsidij certamine sic proculdubio multum refert, utrum quis, vitam cum habere se profiteatur in Dei bonitate periculum in tuto & quasi ymbra se exerceat: an, alia reposita sibi nulla præter Dei honorem gloriamque appetit; suum volens vidensque in discrimen obicere ne quotidie: cuiusmodi si quis existat; ne illum expeditum seculi tædio, migrandi; ad Dominum effectum iri crediderim: quandoquidem hæc hominibus quæ dicitur vita, mors perpetua potius, ac trahenda à cælestibus regnis exsilium est.

Vos interea valete fratres, dominumque precor, ut nostram disunctionem pro infinita sua misericordia coniungere dignetur in cælo: nam in terris quando posthac visuri inter nos simus, incertum est. Malaca. x. Cal. Iulias. M. D. XLIX.